

30. ~~παριστάνεται ο πρός Μυσήαν παγκράτην.~~
1. Έν τοῦ Πορφ. Οἰωνίου "Χρισταν. Αναζ. Αἴγ.", Κεφαλ. τοῦ.
II, 1827, σ. 349, 353
2. Λαζαρ. 1135; φ 144 εγγένειαν τον Ιωάννου ποντιάτου
τον Πορφ. Εντ. Οεντζούχεια. Χαλασδόπη
οὐλή τον επί μητρός αναδρόμη ελλήνα πατρόνου
Ιωάννην - id. Οξείην σ. 913.

Ερωτήσεις. μοναχών ὀγιορέζων πρός τὸν ἄγιον στον πατριάρχη Νικόλαο.
„Από τὴν αὐτὴν γέμιστην λαύραν ἀδελφὸς σπεσαράχη^α πρὸς τὴν ἀρχούντιν
τοῦ ἐρωτητοῦ σὺντονίᾳ ἔγραψεν μητρούμενον ὃντα πατέρα μητρὸν ἀναγνωσθεῖσαν· ὃς
καὶ ὑπερέβατος ἔδειξεν γέμιν τὸν ὑπομνηστικὸν, ὁ ἐποίησε πρὸς τὴν
ἀρχούντιν σον καὶ τὴν ἔγερθδουσαν τὸν πατέρα ἔχονταν οὐτις:

- „Ως οὐ δεῖ ματαρέτειν τὴν νυστείαν ἐν σερφαδοπαρασκευῇ χάριν
μητρῆς ἀγίου, ὡς σπεσαράχη τοντός, εἰ μή μοιν ἐν τοῖς δευτογνωμοῖς ἔργοι
— Καὶ ὅτι δεῖ εἰσιέναι τὸν μοναχὸν εἰς τὸ ὄχιον Θυσιαστήριον, εἰ
οὐ βικενίζεται τὸν ἀγιοπρόσωπον ὡς μοναχὸς ἀναγνωσθούσιν ἐπέχει.
— Καὶ ὅτι δεῖ νυστείν τὰς παραμεμφέντας νυστείας καὶ ἐν αὐτῇ
τῇ πεντηκοστῇ καὶ τῷ διδεκατημέρῳ χωρὶς τῆς ἐβδομάδος τῆς
βιασαντορίου.
— Καὶ ὅτι οὐ δεῖ κηδίειν γονὸν ἐν σαββάσῃ, οὐτε φυγάσσειν ἐξ
ἱερᾶς τοῦ αιγανούστον καὶ μέχρι τῆς ιεροῦ αἰγανούστον νυστείαν.

„Πρὸς τοῦτα διαπορίσαντες γέλεις, ὡς τὸν μοναχὸν διαφεύγεσθαι,
ἢ γέμιας σφάγγεσθαι ἵπετάθομεν. Διό καὶ ἔγραψαν νῦν τοῦτα πρὸς
τὴν σὺν ἀγιούστοις, μονάρχην περὶ αὐτῶν ἀντίθεστερον. Τό γάρ
ματαρέτειν τὴν νυστείαν ἐν τοῖς τὸν μητράτην ἀγίου καὶ σπεσαράχην
ἔργοις εὑρίσκομεν ἐν τοῖς τυπικοῖς καὶ συναξερίοις τοῦτο τὸν ἀγίου
Θεοδώρου τοῦ Σενδίτου καὶ τοῦ ὄσιον πατρὸς γέμιν ἀθανασίου καὶ
ἄλλων πολλῶν, ὅπερ οἱ διατανθάρει τὴν σὺν ἀγιούστοις, μονάρχης καὶ
τὴν πεντηκοστήν καὶ ἄπαν τὸ διδεκατημέρον. Περὶ τούτων καὶ ὁ
μέγας ἀθανασίος τὰ δε φυσιν ἐν τοῖς τὸν συγγραφάτων αἴγαλοι· ὅτι
οὐ δεῖ παραμένειν¹ νυστείαν Κυρίου τὸν μοναχὸν. ὡς τὸν ἱερέα, τούτοις
τεράδας καὶ παρασκευῆς, εἰ μή ἐπὶ νόσῳ βεβαρύζει, χωρὶς τῆς πεντηκο-
στῆς καὶ τῶν Ἐπιφανίων. Καὶ πάσιν τὰς αἵγαντας γραφούσεν περὶ νυστείας
ἐν τῇ τετραδὶ καὶ ἐν τῇ παρασκευῇ. Οἱ γάρ Θεοστύρικες σπεσαράχη^α
πάσαν σπετζῆς τετραδας δεῖ. εἴπον νυστείν τὸν πιστὸν, εἰ μή διόρθω-

¹ παραμένειν γρ. παραβαίνειν.

^a ἀδελφοὶ σπεσαράχη^α τοντον Γερέων "αδεν" σ. 290-296. θού Γερ. Γείτ. δα¹, Γεδ.

νειαν απέβει σι. ἀλλ' οὐχὶ τὴν δὲ καὶ τὴν δέ, ἐν δέ τοις τὰν ἄγιαν
μνήματα οὐχὶ πατράτων νυστείαν, ἀλλ' ἐν τὰν ἔργων σκοτείαν ἐπέσαβαν.

« Ἐρώτησις. Τὸν δέ μοναχὸν μή εἰσιέναι εἰς τὸ ὅριον θυσιαστῶν
ποιούντων μάτιον τεθρονισμένον σκοτοῦμεν ἀπό τοῦ Ζεὺς πανόρος
τῆς ἐν τῷ Τρούλῳ ἀγίας συνόδου, μή παραχωρούσης ἐπι ἄμβωνος ψή-
ζειν, ὃ ἀναγνώσκειν ἀσφράγιοτόν τινα, ὃ μοναχὸν. καὶ εἰ ἐπὶ τού-
τοις οὐ παραχωρούσης, ποτὲ μάτιον εἰς θυσιαστῶν εἰσιέναι· μαν-
τικὸς καὶ οὗτος ἐν Λαοδικείᾳ πανών τε· καὶ οὐκαντικός περὶ τούτους γέγει.

« Ἀπόκρισις. Τό μέν δίχα τεχειροθεσίας ἐπι ἄμβωνος τὰς ἀναγνώσεις
ποιεῖσθαι πονταχοῦ πεπάγουσαι, τό δέ εἰς θυσιαστῶν εἰσιέναι μονα-
χὸν ἀστῆς χάριν ἀφάντεις σευροῦ, ὃ τυχνοῦ, τὸν μηδενὶ ἐγκατέμει-
χνομένον ἔνοχον, οὐκε σίμαι δεῖν σεπτιθῆναι διά τὴν τοῦ μοναχικοῦ
σκύματος σεμνότητα.

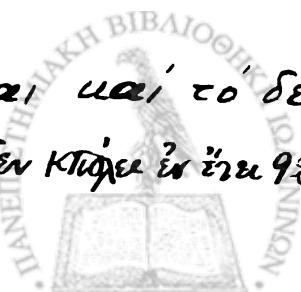
« Ἐρώτησις. Περὶ δέ τοι δεῖν κατίνειν γόνι ἐν σαββατίῳ οὐ ἐν
μισθίῳ σινόδος καὶ οὐ ἐν τῷ Τρούλῳ διηρίσατο· μετ' ἣν καὶ οἱ
μέγας Ἀδάνατος τὸ δε φυσί· μή τις σὲ πτωτού τό παρό πάντεν περι-
ει το γονιπετᾶν,² οὐχὶ ἐν πεντηκοστῇ καὶ περὶ σαββατίου οὐκε εἶπεν.

« Λύσις. Οὕτως ἔχει καὶ αἰγάλεια· πηγὴν οἱ ποττοὶ διά τὸ μή γινεοδα-
νούσειαν ἐν σαββατίῳ καὶ τὴν γονικτισίαν παρίκαν.

« Ἐρώτησις. Περὶ δέ τοις εἰς τὸν αὐγονοστὸν μήτρα νυστείας εὔρι-
σκομεν εἰς τὴν τῆς Ἔριστεως σινόδον, τὴν γονομετίν τὸν Κυνοταν-
τικούποτει περὶ τὴν γάμου³ καὶ περὶ ταύτης μνήμην τινα. Ταῦτα
σέποριστες αἰτοῦμεν τὴν ἀγιωτικὴν σου ἀποττάσαι ιψὰς τοῦ ἐνδαιταροῦ

« Λύσις. Ήν καὶ νυστεία πρότερον ἐν τῷ πατρῷ τούτῳ, μετεσέδυ
δέ διά τὸ περιπίπτειν τοῖς πατέρεσ τὸν πατέρον τοῦτον γινομέναις
ἐθνικαῖς νυστείασι. πηγὴν καὶ ἔτι ποττοὶ τὴν ἀνθρώπων διά τὸ
καθαρεύειν τὰν ἀρρωστημάτων νυστεύοντον.

« Ἐρώτησις. Σὺν τούτοις ὁρίον μέν τυδίνει καὶ τὸ δε· καὶ
τὸ παράθεν, γρ. τὸ παράθεν· 2 γονιπετᾶν, γρ. γονιπέτην. 3 ἐν κτίσει ἐπὶ τούτῳ

Ἐν Νεοκαθηδρείᾳ γενοκέντρῳ σύρος εἰς κανόνα θ', καὶ ὅμης βασιλεῖς ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιτόχιον ἐπιστολοῖς αὐτοῦ εἰς κανόνα γ', ὃ μὲν περὶ τοῦ προκαρτυνότος ἵερεως, ὃ δέ περὶ τοῦ διακόνου μετὰ τὴν διακονίαν πορνεύσαντος. Σιεζόφαντος εἰς οὖν εὑρεθή τις προγκαρτυντος ποττός ὃ ὁρίζει καὶ μετά τὴν χειροτονίαν τό αὐτό ποιός τας, ἔχει τούτον ἀριεσθῆναι μόνον τῇ αἱρετέει τῆς ζειτουργίας, ποιητεῖ δέ τῶν ἀγιασμάτων καὶ τῶν εἰκόνων.¹

« Λύσις. Ο πρῶτος κανόνις τῆς ἐν Αιγαίῳ συνόδου γίνεται ἀπορίαν, εἰς τὸν τῆς μετανοίας τόπον ἴστιν τὸν οὕτως ἀμαρτυρούσαντας καὶ ὁ τοῦ μεγάτου βασιλείου γ' οὐκ ἐπί τῆς συγκείεις μόνον ἴσται, αἴτιος καὶ τὴν αἱρίσειν ἐπιγιγνεται.

« Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ τὸν δειρονιγόρεντον μετατραπεῖν τὸν ἀγιασμάτων ὃ μὲν γὰρ Τιμόθεος εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐργασίες εἶπεν ὅττις καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι ὅττις καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὅττις. Αὐτῷθιστος οὐν τοῦτον τὸν αἱρέταν.

« Λύσις. Εἰ στὸν μέτανος ἐνοχεῖται χυμοῦ της, μὲ δοκεῖν δειρονάν, οὐκ αἰτιθύεται· εἰ δέ τῇ αἱρετείᾳ δειρονῶν ἔστιν, ἡμεῖς τὸν ἀγιασμάτων ἀξιωθήσεται, ὅτι οὐδὲ μία ποιητεία φωτὶ πρὸς αὐτός.

« Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ τὸν προσφερόμενον ἐν τῷ ἐμπλυγίᾳ, στὸν προσφοράς καὶ νόματος ἀδιαφόρως ἐσθίειν αὐτούς, ὃ μετά προστῆτος ποτῆτος καὶ φειδοῦς καὶ ὀρίζοντος· Εἰ δέ περιττός εἰσι, τι ἔχει τούτος τοιεῖν; γίγνονται γὰρ ἐνταῦθα μεγάλαι προσφοραὶ μεριγόντων, τούτοις ἱερεῖς καὶ διδόσσοντες ἦτινι βούτονται.

« Λύσις. Τοῦ μεν τῆς ἐψιλοθείους καταστάσεως οὐχι· αἴτιον ἐν ἐμπλυγίᾳ ἐσθίειν τοντὸν ἀπαντάσθεις· τοῦ δέ περιττοῦ τὸν ὅττιν μη μετά γέρακτος καὶ τυροῦ καὶ ἰχθύου καὶ πού, αἴτιον δεποστεγμένων καὶ ιδιαγόρων.

¹ Κατόπιν δὲ ἀμφιθεάτρου στοιχίαν. ὃ τῆς ἀμαρτιας ἀνακόρυτος· πότε οἱ διάσημοι ἡγεμόνες την χάριν, διὰ τοῦ συντηρητοῦ, τῆς σαρπὸς καὶ πάσις δουλαρχίας τῆς, καὶ ἔμετατελεῖν, ἀποστολάς την Ἰδονη, ὥστε ἀναστορεῖν, τελείαν ὑμίν παρέβει τῆς ιατρεύσεως αὐτοῦ τὴν ἀσθετικήν. Αμφότερα τοινούς εἴσεναι ὑμᾶς δεῖ, καὶ τὰ τῷ ἀμφιθεάτρῳ καὶ τὰ τῆς συντηρητοῦ· ἐπειδή τοι τοῦ πατριαρχείου τῆς ἀναγέμματος τῷ παραποθέτει τὸν βασιλέας.

“Ερώτησις. Ο γούριερος τελευτῶν πατέρων εἶτερον ἀρδ' ἔσεντο, δεοργίας αὐτὸν μή ὑποχωρῆσαι· ἄρτι ὁ τοιοῦτος πατέρος τὴν θεοῦ οὐδείσιν¹ ὑπεχώρησε· Τί οὖν χρὺ ποιῆσαι περὶ τοῦ δεορμοῦ;

Α Λύσις. Ήλογος ο δεορμός καὶ διά τοῦτο ἀνισχυρός καὶ ο δεορκευθεῖς ἀποτυθίσεται ἀρχιερεῖ προσεγθών καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἀπαγγεῖται.

“Ερώτησις. Έάν φθάσῃ δεσποτικῶν ἕορτῶν παρακολύ τετραδοπαρασκευή, χρὺ πατερίζειν τὴν γυναικείαν τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὴν παρακολύν;

“Λύσις. Οὐχί.

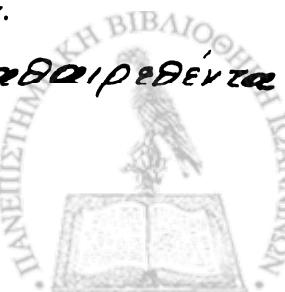
“Ερώτησις. Έάν τις ἀποικαρῇ ἐν κινοταντικούπολει, ὃ ἀγράκοι πατέρα πόστον καὶ δώσει τὰς συνθήκας ἐκεῖσε, Βράπτεται δέ τοις φυχίσις καὶ βουτύρῳ ὑποχωρῆσαι διὰ τὴν γυνάμην, γνῶ δέ αὐτοῖς ο γούριερος καὶ δεορκήσῃ, τί δεῖ ποιῆσαι τὸν ἀδερφόν περὶ τῆς Βράβης καὶ τοῦ δεορμοῦ;

“Λύσις. Χρὺ τοῦτον ἔγειν τῷ προεστῷ τὴν Βράβην καὶ οὕτως ὑπαχωρεῖ.

“Ερώτησις. Άδετφος τις ο μεδ' γῆμην πρότερον πατέρα πόστον παθίρετος ποτῶν ἀνεδέχετο τογιόμονίς, πασίπερ μηδὲν τῶν πανοικῶν ἐπιστάμενος· διατάξεων, ἵερεις οὖν παραπεποντας καὶ μοναχούς οιμοίς δεξαμένος καὶ ἄρτα βορέος ἐγιτύματα συνεχώρει πᾶσι, μηδὲν ἄρτο ποιῶν. Πάνταν οὖν ἐλείγειν τεθνητόταν, οὗτος εἰσεγθών ἐγκαίδε καὶ τούς θείους πανόρας διεργινή την ἔσεντος Βράβην ἐπέγρυ καὶ πτάνην. Διγνωθίσω οὖν παρέ τῆς ἀγιωτύτης σου τῷ τοιούτῳ τι ὀφείλει ποιῆσαι περὶ τούτου;

“Ἀπόκρισις. Τα ποιῆι ὑπέρ ἐκείνων καθ' ἐνάστην τρισάγιον καὶ μετανοίας, έντοσίς μη ὄφείται ὑπέρ αὐτοῦ ποιεῖν.

“Ερώτησις. Άρτα καὶ τὸν ἐπ' ἐγιτύματι παθαίρεθέντας ἵερεις¹ ἀσθνιαν, γρ. ἀσθνιαν.

η ἐπουσίως τήν ιερούντην παταγείφαντα χρύτειν τό εὐλογητός ο^ς
θεός και τό ο θεός φιλειρύσσει γῆμάς· η. Χριστός ο αγαθός θεός γῆμάς.
η Θυμιάν μετά θυμιάτοι, μη γ παρόντος ιερέως, η εἰσέρχεσθαι και με-
ταταρβάνειν ἔνδον τοῦ ἀγίου Θυσιαστύριου;

« Πύσις. Οὐχί. εἰς γάρ την ταῖς πατενίνεται τόπον.

« Ερώτησις. Τί ἔστιν, ο εἰρυκεν ο ἄγιος Βασίλειος: «ἐν χείρεσι μιανθείς»;
η. Πύσις. Ούδεν ἔτερον σίμα, η τό εμποδὼς σεπιάσσεται.

« Ερώτησις. Στοσίνως και τόπερ λέγει ο ἄγιος Βασίλειος εἰς τοὺς
μικρούς μανόντας: «Ἐστιν από εὐλογίας πατέρα τήν ἀνατολάν τοῦ
σφάγματος;

η. Πύσις. Τό ἀποστερεῖσθαι τούτον τῆς διδοχής εν τῇ ἐπιτηδείᾳ προσφορᾶς.

« Ερώτησις. Εἰ χρύτοις πειπατήμενοις σπό τῆς ἀγίας διητῆς ἐσθίειν
ὑψηλήν προσφοράν, ητοι προσεπομπήσιν; (sic)

η. Πύσις. Εύρισκομεν εν τῷ θίλι τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Συλλεκτοῦ
τούς τοιούτους πειπατήμενους. Άγγειοι οι θεῖοι μανόντας τούς τοιούτους μαζίσουται.

« Ερώτησις. Εἰ χρύτανοις πατέρα τοῦ πανονάρειον τοῦ ἀγίου
Ιωάννου τοῦ γνωστού;

η. Πύσις. Επειράστηκε νῦν η συγένεια διό τῆς βίβλου ταῦτα
μανονίζεσθαι τούς ποττούς. πτήν εν γνήσει τοῦ πατέρος ὅρες και
σφαγήσεις, διό τῆς μανονικῆς ἐπανορθωθέσθαι τοῦ βίβλου.

« Ερώτησις. Άγγειοι οι περὶ τῶν επειτάντων πατέρων και ἀδε-
φῶν γῆμάς εἰ χρύτα τὰ τοιταν ἔτερωι μετακομίζεσθαι τείχανα και
μενούσθαι τούς ταφούς, ἔνδοε δι' οις ἐνδοπτονται, εἰ σε και μη;
από γάρ τῶν ποττῶν πτυρούνται τὰ μοιητύρια. ούδεν και πιο
νορείην έξ αρχῆς ἐνδότερος τόπος εἰς τήν αὐτήν ἐπιτηδείαν, ἔνδο
και οι ταφοι εἰσι. και ὅτε πτυρωθῶσιν οι ταφοι τῶν τειχάνων,
γίνεται ἀνακομιδή και τιθενται τὰ τείχανα εἰσεῖσθαι και πε-
ριπειπτειομένος ίν, έχει ἐνδοθεν μανδύταν ἐπάνω τῶν τειχάνων δι' οὗ τον ἀνάπτωσην.

« Μίσι. Τό δι' οἰνογομίαν τινέ γιρόμενον και εἰς ἀγαθόν συντεῖνον αἰεοπόν οὐδενὶ τῶν συνετῶν ὅπο τινε σείσιαν καθιστάται.
Οδεν και οὐδέ τό περι τῶν τεθνεώντων παρ. ἡμίν οἰνογομούμενον ὑπὸ μέρεψιν τοῖς εὔφρονοῖσι¹ γεγένεσαι.

4. Ἐρώτησις. Και περι τῶν ποιουντων. ~~τοιποτες οικονομικοι παραγγελματικοι~~
βιοχείρους σταυρούς και παραγγέλμεις γιρούμενιας και τοιπον τινῶν ἀφοριζόντων ταύτης ιδεοχείρας και ἐγχειριζόμενων πάζαι, όταν παραγγέλλεται, εἰ χρή δέχεσθαι τούτους και ποιας ἐντολής εἰσίν ἀργοί;
4. Λύσις. Ο μὲν ποτιτικός νόμος προστίμων οἵτε κατέβει τούς τῶν μη παρανόμων ἐγγράφων ἀθετηγάσι: οἱ δέ ἐκαττοντας καὶ εἰ μή προστίμοις τοῖς τῶν ἐγγράφων ὑποπεσών ἔφθασεν, ἐτέρως ἐπάγει τὴν ἐπιτίμησιν, οὐαὶ από κανόνων διατάξεως, ὅττι ἐπὶ τῆς ἀρχιερεσιακῆς αὐθεντείας. Πῃγάν εἰ μή τῶν ἐγγράφων γένοσθαι αἰσοπενδύ, καὶ γένεται τῆς ἀθετηγήσεως τούτων προστικότητα τοισι βλάβη ἀδύνατον ὑμᾶς ἐτέρως τι ἀποκριθῆναι.

5. Ἐρώτησις. Εἰ δεὶ τὰ κτήματας ἀποστολικής βιβλίας ὁμιλίας ἀναγνώσουσθαι και φυγάττεσθαι;

5. Λύσις. Οὐχί. διότι τό ἐν διαφόροις χωρίοις νοθεύεται.”²

¹ εὐφρονοῦσ, γρ. εὐφρονοῦσ.

² Πορφυρίου Σύστημα, “Χρονιαντινή Ανατολή. Άδων” (Ρωσία) Κίεβον, τόμ. II, 1877, σ. 349-353.

PP 2
30.9

Ταρπ. Α 135 Κεράμων σάννι εναγκεία τούς εγένειος περίστατην
Αλεξ. 744-745 Λαζαρίνια πόλεις ταίγια, μαρτίου στην περιοχή,
μηδένα ταπεί τούς ποναχούς των ποναχούς των ποναχούς
καθαρούς τούς την Αγία "Ορα. (Εκκαθαρισμένος)

Ἐπών. Παραπομπής την σήμερην εποίησην διδάχης την
μεταρρυθμίσεων: Τό μεταρρυθμίσην την νεοτελείαν είναι
τούς την δημόσιες περιήγησης αγίων μαι ειδοπολούς εσφράζει,
επίσημης εν τοῖς τυπωμένοις ευαγγελίοις τούτες εγένειον
Προδότην τού Σπουδίου μαι τού θάνατος πάπιον, Α.
αναβίων μαι εγίας αγίων πολιών, απόρη ου διαγνωσθεί-
ση την σήμερην εγκατάσταση, μαι την περιπολίαν τέλεσαν μεν
τού διδακτηρίου. Καὶ ταχινές ὁ πείρας Αδαμάντιος έπει-
τοντούς εν τηι τούτην ευαγγελίαν αγίων, ὅτε μεν δε-
σμοί την περιπολίαν Κυρίος, τούτην δι' μαι παρεκκλη-
σή, εἰ μή τε ἐσινόντων τηλεοπτικών, χωρίς την Νίκιαν
μαι την αγίων Θεοφανίων. Άιδο μαι εργάσης ταύτην
ὅτε την σήμερην εγκατάστασην δημόσιαν επιτάχυναν περιβόλευσαν.

Ἀσόης. Οι δραστηριότητες μαι αρποί Ασόαλογοι, δέκανει μαι
ταραχητούν δει γνωτέστερη είναι τον διορόν, την δι' οδούτ-
ηαν μεγίστης, αγγείου για τηνδεις τηνδεις, αγγείου μετασερτη-
της την διαμαυρωτικού μαι τού ιδιούποιου, την δι' τούτου την
αγίων πεντηκοντά, ου χαῖ την γνωστικαν μεταρρυθμίσεων.

Ἐπ. Τὸν δι' μεταρρυθμίσεων εἰς τὸ εἶπον Δυτι-
ανίποιον, μαι βασιλέα τηδρονιασμένον. Στρατηγόντος καό τοῦ
τηγ. μενόντος την τηρούμενης αγίας Συρόδου, μή δε-
σμούποιον εἰς δημόσιον μεταρρυθμίσεων μεταρρυθμίσεων
τηδρονιασμένον μεταρρυθμίσεων. Καὶ εἰ τούτοις μή δεσμού-
ποιοι, δοθῆ μεταρρυθμίσεων εἰς τὸ δυτιανίποιον εἰσίστου.

Ἀσόης μαι ὁ εν λαοδίκεια μετανέ μαι μαι ε. σαρκός δε-
μοι εναγκυωθῶν μαι ποναχῶν γέγοναν.

Ἀσ. Τὸ μή δημοι γεροδεστας εἰς δημόσιον τούς εναγκυ-
ων ποναχῶν μετανέ μαι, τὸ διερεύνειν.

πον εὐθίαν αὐτῶν πονάκιν γείρις ἐπέγειρε τοπού
τὸν νόον, τὸν μηδεὶς ἐργάζεται γενόντων ἄνοιξαν, οὐκέτι δέ τις
(τὸν δέριν) μηγέτεσσιν κατευθύνεται δια-τὰ τιναί. Κανεὶς
γίνεται εχθρός τοῖς ταῦταις τελευταῖς εἰπεννυσσεται.

Ἐφ. Πέρι τοῦ μητρικοῦ γονοῦ ἐν Σαββάτῳ ἡ Ἔντιμη
δρώη Σύναξε, μετά τὴν Τρούλων διωσίσαντο, μηδὲ τὸν
ιδιὸν ὁ μήτηρ Αδανάκης ταῦτα φέρει: μή τις τε εργάζεται τὸ
θεραπεῖαν ἐν Κυριακῇ γονού μητρικοῦ, τούτης την γονοντελείαν
ἢ ἢν πεντηκοστή, θερινὴ η Σαββάτου σὺν τοσούτην.

Ἄσ. Οὕτως ἔχει τὸ σημεῖον, σὺν αἱ σογγὶ τοῖς τοιούτοις
πινεσσοῖς νησιώταις ἐν Σαββάτῳ μετὰ την γονοντελείαν
θεραπεῖαν.

Ἐφ. Πέρι τῆς εἰς τὸν Αἴγαυον πονάκιας εὑρίσκουσαν
εἰς τὴν τῆς εὐνόης Σύναξεν, τὸν γεροπάτην τὸν Κυριόν
ορπὶ Θρησκίας μετατρέπει τούτον πεντηκοστήν Πέμπτην. Ταῦτα τὸν
ἀσθενήσαντας, αἴροντας τὴν σήψιν τὸν σάρκαντας σέσεις
ἔμας τοῦ ένδοιασμοῦ.

Ἄσ. Η ἀπὸ τῆς Κομινέτες πονάκια ἡ αὐτοίμης θαρ-
σαδοπίαν ἔχει, μετατρέπει τοὺς αὐτοὺς τοὺς συγάντα-
τοιν αὐτοῖς. Τὴν πόλεμον τοῦ λινού πηγαδῶν τοῖς φυσικοῖς
λίννος βεβαγεῖν τὴν ἕρετον τῆς Μακαρορρέων ἐγρυ-
πέτισαν μετατρέπει ταῖς τηρίπατοις της γηλητίας
σαρκανίνας τυπωδίας, σερπίταρόν την τὸν γηγενότων
ἀροπητὸν μετατρέπει τοῦ τοῦ Σωτῆρος τημένος ἕρετον
τεττάκιον, τὸ μήτηρ. Ή γέρας, οὖτις μετατρέπει τοῦ-
τογενούς, νικήτιαν αροπητήσσαν.

Ἐφ. Σὺν ταῖς τοιούτοις γραδίαιναι μετατρέπει τὴν Νε-
κανταρίας Σύναξε τοῦ πονάκια θ. μετά ὁ μήτηρ Βασίλειος ἐν-
τῇ ἀπό τοῦ Αρχιεράτηος ἀντιτίτηος αὐτοῖς εἰς παρόντα γέγοναν,
ἡ μήτηρ ορπὶ τοῦ πραγμάτων ιερίων, ὁ δέ τε ορπὶ διανότων περέ-
ται διανοτιαν αροπεύσαντος, τοῦ οὐρανοῦ τοῦ αρότρου περιπο-
τετοῖς σογγαῖς ἡ ὄργανη μετατρέπει τὸν χριστοτορίαν τὸ σύρτοντον
χρήσιμον εἰρηνευτικόν τον αροπητήν τῆς Λαζαρο-

πας νοτιώνειν δέ τερόν εἴγε μεταίστρων μετά την εύχωρη
τάξις. Ο αρχαιότερος νομός της είναι Νεοελληνικής παράδοσης
εντός της αιολικής, εντός της πελαγονίας πάνω στην τοιχί-
στριανής αιγαίνουσας. Και ο λοιπός μεγάλος Βασιλεὺς είναι να-
νός για τον οποίον της συνδέεται πάνω το πλάτος, είναι μετά
την αιγαίνουσαν η πόλη.

Ἐπ. Ἀγαῖον τὸν οὐδὲν εἰπεῖν πρέπει μάλα εἶται εἴπει
η σκοτεῖν τὸν ἐρωτήμαντα τούτους, τοῖς λόγοις
τὸ εὐτομόν τὸ θεός μετὰ τὸ θεός συνεπίσθει καὶ
καὶ μετὰ τούτων τὸ εὐτομόν τὸ θεός τούτων, τοῖς λόγοις
εὐπαροῖ, μηδέποτε εἶπεν ἡ Ιησοῦς, τοῖς λόγοις
μετατρέψειν τὸν θεόν τον θεοποιόν.

As. Sixtus is papa for Bergaminus and Virgilius
et al.

Ἐφ. Εἰ δὲ νοίτι τὸ εἰσῆγεν τῶν τοῦτον τὸ σχῆμα γε
οὐργίας δρᾶστι νοί τοῦτο τὸ πρωτεῖνον εὑρίσκειν φύσιν,
ἐντυχόδιναις φανεῖται πάντη, τι ὁ εἰσῆγεν
ποιεῖται τοῦτο;

"Αρ. Κρίνεται της ιδιαίς ευρεσίοις οικείων καγάρων
την πίστη μαρτύρων αρχαίων Ελλήνων σημειώνεται. Μα ταύτην
την ιερωπεσίαν ωρ, ταύτη δίνεται Θεοῖς φίλοις που έπροσερν
είναν από την παραγένεται ταύτα. Σε γ' αὐτήν ως τη δομή μαρτυρίου δια-
γράφεται, ότι μετά δημιουργίαν αὐτήν διά θεούς δεδομένην αέροι.
Οι διά νέον ταῦτα ιδίου ευρεσίου παλαιόπερας οὐρανού, μό-
νον ορθή ηλιού ταύτην μάνοις μάγοις διασκέψαντες,
την ιερωπεσίαν μαρτύρων αρχαίων Ελλήνων αποτελούνται. Η ιερ-
ωπεσία, η ιερωπεσία την παίστη.

Ἐρ. Εἰ δέ τοι φρόντηρον εἰναι γνωστόν, εἰναὶ φρόντες
μεν γνωταὶ αἰδεροντες ἔστιν πειράται μεν τούτους
μεν ὡς λαίγρην μεν τοι εἴπειν μεντοντοι ἔστιν ταῖς,
καὶ μεταὶ φρόντηρον μεν πειράταις ἔστιν μεν ὀγήγορος οὐδὲ τρίτην
εἴτε τοι χρηταῖς ταῖς; γίνονται γάρ εὐταῖδες μεγάλης
φρόντες μεν πειράταις οἱ πειράται μεν διδόσαται ἐν

τινι ναι λειγόντες.

Ἄτ. Τα πάντα της εὐγένειας μεταπεπειρασμένοι,
αγγίτης εὐγένειας πόνον ἔσθιεν εὖς ἀταύτης οὐδενε
νίκησε. Τα διατετταῖα τινεῖσθαι, μή τετται
ποιήσωντας μαινόμενον ή ποιήσωντας, αλλαζόνται
πόνος μαινόμενος.

Ἐρ. Ἡ γινομένη μαινόμενοποιίαν εἰναὶ ταῦτα προσθέσαι,
ευείνας ἐπείτε διατετταῖαν ταῦτα, τοῖς αὐτοῖς ποιῶν
τοῖς περιττοῖς μαινόμενοις; Ἐνταῦτα γάπτιον εἴναι της προσθέσαι
μείνειν εἴτε εὐχάρισταν αὐτοῖς συνοικίας, οἱ τετταῖοις
διατετταῖοι ταῦτα ταῦτα ταῦτα γάπτια, μή τετται ταῦτα σεμνώτερα
μαινόμενοις προσθέσαι, ὡς ἂν αὐτοῖς τοῖς περιττοῖς
μείνειν της προσθέσαι συνοικίας.

Ἄτ. Η περί γάπτιον μαινόμενοις προσθέσαι, εὐχάριστα
οὐχίν γέγονεν, μαινόμενοις γάπτια, οἱ τετταῖοις οἱ προσθέσαι,
εὐείνας ταῦτα, ην μαινόμενοις μαινόμενοις ταῦτα,
τοῖς δέσποιντας θεοῖς γάπτιαν μαινόμενοις. Τοῖς δὲ εὐγένεια-
ποιίοις, αἴροις διδοταῖ, μαινόμενοις μεταπεπειρασμένοις,
οἱ μαγῶν διδοταῖ, οὐδέ τινα μεταπεπειρασμένον. Εἰ γάπτιον
της τραπέζης ταῦτα γάπτιαν οἱ αἴροις, ἐν δὲ της εὐγένεια-
ποιίας ταῦτα οὐ γάπτιαν, οὐτοις πειθεῖσθαι; οἱ δὲ της τρα-
πέζης ταῦτα, οὐδὲ της εὐγένειας διατετταῖοις; προτερεῖ
διατετταῖοις ταῦτα, τοῖς εὐείναις της προσθέσαι διατετταῖοις. Μεταπεπειρα-
σμένοις μαινόμενοις δεῖται διατετταῖοις μαινόμενοις
διατετταῖοις μαινόμενοις, διατετταῖοις μαινόμενοις
διατετταῖοις μαινόμενοις, διατετταῖοις μαινόμενοις
διατετταῖοις μαινόμενοις. Προσθέσαι δέ, μεταπεπειρα-
σμένοις μαινόμενοις ταῦτα γάπτια, οὐτε εὐείναις ταῦτα, εἰς
Ἄφρον, εἰς Κύπρος, ἵνα διατετταῖοις μαινόμενοις ταῦτα γάπτια,
ταῦτα διατετταῖοις ταῦτα γάπτια μαινόμενοις ταῦτα γάπτια,
ταῦτα διατετταῖοις ταῦτα γάπτια μαινόμενοις ταῦτα γάπτια.
Ταῦτα διατετταῖοις ταῦτα γάπτια μαινόμενοις ταῦτα γάπτια.

icávra súpóiforðar, dícas Óðrar vísir, es feiar "Exuv-

Μετρά τοι πάντα την ιδέαν της περιποίησης γενικάς των ιερουργικών-
των κόσαν της εὐλογίας - των άγιου πνεύματος στη λειτουρ-
γής της εκκλησίας, αυτών είναι θεοί της, δηλαδή την πεντε ορθο-
ποδιοφόρων, μεταναστών της αλιβίνης γούριδα μεταξύ των
εποίων τούς του.

Ἐπ. Εἰς χρήσιν μεμνημένων τούτων τοῖς σημείοις εἰ.
ταῦτα ἐδίξειν. Ιγαντίουν δροσερούς, οἵτοι δροσημορφίου;

ΑΓ. Επίκουρης ἀστονομία τοι σήμερα θεωρείται τοι επίκουρη θεωρία των Στρατιών των παρακάτω αναγνωρίσεων.

Ep. Très impressionnés parmi les trois derniers
émissions, alors de l'opéra-rock "L'opéra rock"; (1)

A. O. Οι τέσσερις γίγινεις της κατάστασης είναι πολύ σημαντικές για την ανάπτυξη της πόλης. Η πρώτη γίγινεια πραγματοποιήθηκε το 1990, με την δημιουργία της Επαρχίας Αργολίδας. Η δεύτερη γίγινεια πραγματοποιήθηκε το 1997, με την δημιουργία της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Η τρίτη γίγινεια πραγματοποιήθηκε το 2000, με την δημιουργία της Κατεύθυνσης Αργολίδας στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Η τέταρτη γίγινεια πραγματοποιήθηκε το 2006, με την δημιουργία της Επαρχίας Αργολίδας στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

Ἐρ. Εἰν φάσιν τερασθίνη ἔργτι γενετική ἐν
τερποῖς παραπομνή, χειροτεχνίαιν τοις ἔστεγαις εἰς
την ἔργην;

18. Ö3-novayndicelai 27 nöfria, öggj-áðeran-
póllus frægðicelai eru 25 deynum.

Ἐρ. Έαί τις ἀστοῖς ἐν Κυριότητι ἡ ἀγάπη οὐ κατά^τ
έπειτα μαιδῶν ταῖς συνδίκας εἰσι, λγάθεται εἴ δε γάμου
γυναικὸς εἰσι μαιδῶν ταῖς συνδίκας εἰσοχωρίου διά τὸν λγά-
θον, γνῶμεν διά αὐτὸν οἱ παῖδες μαιδῶν ταῖς συνδίκας εἰσοχωρίου
τὸν λγάθον διά τὸν λγάθον μαιδῶν ταῖς συνδίκας εἰσοχωρίου;

14. Xeñżorġ jaġur minn hġi silur. Ew xoxekha lu nsej
għewx u sevva kappex.

Ἐρ. Ηὐαίρος δι' οὐτῶν εἰπεῖν εἰποντας Κύπιον τοιούτῳ
ων, μαργαρίταν δινένθετον τηλόπειρον ἐν τῷ διατομήν
κοντὶ σεῖσθαι, εἴρρηστος αἰδίνεις δι' αἵτινας εἰπονταί
ων, ως εἰ λαζανᾶς μαργαρίτα τὸν εἴκονα εἴτε τοιούτην
ταῦτα ποιεῖν αὔτοις γέγονεν. μαργαρίτας μὲν σύνοδος ἀπός Κύπιον
τοῦ εἰπαίδου, οὗτος δι' αὐτούς τινας οὐκενεῖται, εἰτε

χινοῖς οὐρανοῖς ἀστέρισσιν ἵψηνούς, τε αρητήσατο, ταῦτα
τρόποις ἡρωὶς ιτιδούς. Τί οὖν τεκμητοῖς ταιριά διὰ την ἴντονον;
'Αρ. "Ἄγορας ἡ Δεσμὸς μεν διαβούτῳ ως οὐρανού
πορ οὐν ἔσθιαν επαλλήν, ἀσυγκρίτεται οὖν θούραν σε
δερματίδησ, ἀπχιερεῦ προσεγγίζειν μεν αἰσχροῖς
χινοῖς οὐλίαν την παρεργασίαν. Τέ οὐτιπορ ἐξενεκτού
ἴντονον ἔχει ως εἰρ γινώνταν, μετεπεπτει αἰσχρίας
ἐπεργασίας, ωστε μεραργίων τοις πίστονταί τε
την ιδίαν προστίττειν μεν γινώσκειν μετεπεπτει
μηδολγεῖσθαινεις ἰστημένεις, λαίδωσι μετά την Ε-
περγασίαν την οὐρανού Θεοῦ ἐπιστρέψαντα.

Ton διεργατικούς οίτε μεταγενέστερους και
επόμενους, τους αρχικάντως πραγματικάς, για την επικινδυνότητα

15. Ο φίλος ποιητής νόμος, αριστερής οδός ποια-
γεν των αδετήτων λύνεισιν επρέπει, ο διά την γνωστή
νός, εἰ μὲν αριστερής λύνεισιν επρέπει εσοόσεσσιν επε-
ρευ, εἰ δέ πως εσαιγή, λύνεισιν επιτίγησιν, οὐν αὖτοί λύνεισιν
νόμος σιαράγις; αὐτὸν τὴν σερατίνην αὐτονομίαν. Η λύ-
νεισιν λύνειν γράφειν καὶ εἰναρχίαν συνοδεῖγ, μεν γε εἰτι
αδετήτων λύνειν αριστερής λύνεισιν τισι λεγεῖν, αὐτούραν εἴ-
πον αὐτονομίαν.

Ἐρ. Ἀλλος εἰς τις μὲν μετ' ἡμέν τιδεγίων αὐτός ερε
μεταί μέσορ μετέμετρος, δογμῶν σεραδίκηρος τοι γράψ.
καὶ περ τὸν μετριών τετέλειον τοι διαλόγειν τοις
οὐ τὰ παρεπόμπα μετράσθαι δεῖπνον μετρήσει τοι
ἐμπρικα, ενεχθεὶς μὲν, μηδέ τις θεοφόιν. Τάντουσαν
τις δημοτικός, αὐτοστέγαδις ἵταντε ματιούσας μετρόνεα
διηγευτῶν, τις οἰκιαν τούτην μετρήσει τοις τοις μετρόνεα

Αναδίκασον τι ποιήσεις σαρά θεού αγνωστός γεν
νέος σημείου τον γεν οπει ταύτων.

ΑΓ. Ταῦτα μηδεμία λύτρα διασφόρευτη μενονιστέντες
ησ' αὐτού τείχων, πολιτείας ἔβαν. Καὶ ποιόν οὔτι γέγονε
τοιποτέρων δειλών, αὐτούς μετανοοῦν, μεν οἰς "εἴρησθαι"
ευτυχίας ποιοίς νοοβγυντίνει, αὐτούς ευτόνων νοοβγυ-
ντίνει οπός ταύτων τοις τούτοις ενείναντος προσήγοροι
μεν, εὐελάτην μεν μετανοίας ενείναντος τούτοις εγένετο τούτο
εἰλούντοντον μεν οὕτως διά την τοῦ Θεοῦ φιλανθρω-
πεας ιντελέγοντος ευχωρίστων· γαπτικήν αὐτού
τούτοις εὐτάξαντος οπός εἶπον οικανός.

Ἐρ. Καὶ τι δει γογικήν ειναδόχους ταύτην τούτην μή
τι εργάσιν πετάχοντας.

ΑΓ. Καὶ μετόπου θούτος φεύγειν ως ευτυχίας πε-
ιογενούς διέφερεν τοις δεσμοῖς μεν τούτην εντός
πρωτείας χειρός εἴσοδουν παχόντες. Ήτοι αρογρά-
πέντε πάντας εἰρηνικούς, εἴτε μεν ιρενίς την θεοτάτην εἰρη-
πίων τηλεούσην. Καὶ τούτο τηλεόστην ποτὲ αντιβατέροις,
γαπτικήν εὐτάξεις διά την εἴρησιν πετάχοντος αρογρά-
πέντε τούτου, ηγουν τούτοις μεν τούτην ευτυχίαν
επιτίτιντες γε αὐτούς εὐτάξεις, φυεῖ δέ
καὶ οἱ μέρες βασιλέως την ΝΔ. μεραρχίας την εἰσαγε-
νεῖται, ως ειργναίων τοῖς φετιχείοντοις την οἰκονο-
μιαν την πρωτείαν τοῦ Θεοῦ εἴσοδον πετάχονται
εἰρηνικούς τούτους, γε γαπτικήν γαπτικήν την εὐ-
τυχίαν, έτη την βασιλικήν εὐταξίαν εἴσοδον πετάχονται
τούτων.

Ἐρ. "Εν διεγράφει την εἰρηνικήν εἰδούσα τούτην ει-
νεύσιν εὐτυχίαν την αντιτίθεται μεν τούτην τον γόνε-
ντο, γογικούς ειναδόχους;

ΑΓ. "Ενίν την εἰρηνικήν τοῦ ειρηνικού, τοῦτον την εὐτυχίαν
εἰρηνικούς μεν εξιας, τούτους αὐτοὺς εἴρηγνει μεν πάντοις γε αὐτούς

καρπούς, την οι γοργοί διόχειν ναι ταράττειν
οὐ τανόδει; δραγήσεις παρακυρίας, φερετέρων απογεγραφέντων
παγίνν ναός.

• १. इसी विधि का अध्ययन विभिन्न विषयों के साथ जुड़ा होता है।

Ἄσ. Ταῦτα ἐγένετο σφραγίδων, καὶ τοῖς δριόις μερόσιν
ἀσύρματοι. Τό γάρ ἔγενετο τοῦτο τοῖς μετατροπαῖς τῆς
γηρατείας καὶ γραιώσεως προετίκτυμα, αὐτής καὶ τοῖς
οὐρανοῖς διῆλθεν ἡ γαγγραῖας ὁ ἵρεις, εὐθεῶς εἰπε, ὅτους
τὸν νεανίαν, εἰπιλανταράντος κατὰ τὸν Αἰολόρορ, συνεπίδιος μὲν
νίκης τούτου γεγεννήθη, μετατροπὴν μετεπέστησεν γηρατεία.
Δεποστεῖτε, αὔρας ἡ γαγγραῖας διῆλθεν τετρατήν, εἰ δέ
τοι δίορο, αὖτις εἴστησθαι τοιχοῖ. εἰ δέ τοις τοῖς ἱεροῖς,
Ὥρας ἡ γενετικὴς διῆλθεν μετεπεντέστερη τῆς
οὐρανοῦ τοῦτον οὐχί τηγανίσκεται.

Ἐρ. Εάν τοι ὁ γεωγός της περιουσίας είναι αγροίς, οὐκανήσεις
είναι διάφορος τύπος περιουσίας, οὐκανήσεις χειρο-
τεχνητής οὐκ εργασίαν διβάπειν, η οὐκανήσεις φύματα σερ-
πίδων, οὐκ διάφορης εργασίας;

'Ασ. Οὐχί. αἴγαι ναι τοῦ σένες εἰρόι οἱρ, δερινει
δημιαρτα τὸ αἴγος, γρυνέορ εἶναι ἔχειν τὸν λοιπὸν ἵπει
τειν. Τὸν γειπ ἵπειν οὐχ σένοις αἴρειν πάνταν οὐτὶ ἴρον
μη εἶναι, εἰς τὸ αἴγιον, ταῖ γειπ αἴγια τοῖς εἴσιοις.

Ἐρ. Εἰ δὲ τοί διά Κύπερος αἰσθατογνήτης οὐκεῖ
ἀναγνώσθει τοι προσίστεαι· ματίας τοι τούτης
Νύφων τὸν λίνον.

1 Αδ. Οὐχί, διάι τό ἐν διαερόποις χωρίοις νοθεύειναι
τοῖς σιγίου Νηπώντος λόν τιον, οὐδὲν ἔσερεγέβοιεν οὐ πει-
δεπαρθεῖνται. Τοι διά εὔσολογίαν διδάγματα, σέραγμα καὶ οὐ-
πίν, πειδεπνειας διά διάτη λέντεν δογματεῖται, διά τό μετ-
αιροῖ ἐν διαερόποις τόποις νεροθεύειν.

αὐτοὶ ἐν διαθηποῖς τούτοις προσαρτεῖν.
Ἐπ. Εἰ δὲ τὸν δαυροφίρεον περιλαμβάνειν τὸν δεκαεπέ-
ττον. Οὐ μή γα τὸν Τυπόδεος οὐδὲ τὸν εἶπεν εἰπεῖσθαι, εἰν-

ἄγων μεν οἱ δέριοι Ἀσοῦθοι ὄγης μεν οἱ πεταλεῖς τρόποι
ἄγους. Αγωνίζεται οὖν τίποις τοι αριττορες.

Ἄσ. Εἰ δέος μεγάρος ἐνοχτήτης χρυσοῦ, τις οὐδεις δουει
δαμαρούς, οὐ νεργαδίστεται; εἰ δέ τι ἀγάθης δαμα-
νίνει τοι, τινες εἴγιαν γείτεντες κατειχούσαν, οὐδεποτε
μεντερία φυτί θόσης γνώσεως.

Ἐρ Τι ἔτει τότε ξειρά μεντερίαν, οὐδέτερον
οἶπεν, οὐ τὸ ἐπεδίως σερεισασθεν. ἄγοι, δέ τισον οὐστίνες
τις αρραδίσιμος οὐπί εἰσιντες ἐναντίον τον, τις μηδὲν ξένος
τοι τὸ γενναῖον εὐδίατον διατείνει τὸ τοιούτον! τερά-
δεις, οὐ διπει τίνοις μεν τοι ξειρά μεντερίαν. Ερεπον
ηγονται, οὐ τινες ἐπεργασούσθε, τις γενναίειν τετα-
πιούσθεις δέ τηρούσιν τοι οὐν αἰσχύνονται, γέγονται δέ τι
τοι ξειρά μην δερπούσιν έτι, τις ιπέρτερεις μηπος; Ἅγοι
δέγιν γέγονται τοσοις ἐποκλαι τόσης γενναίειν τετα-
πιούσθεις μεν αρέψησθεις οὐ γίνεται. Γίνεται δέ τι
τοις ἔτι οὐπί τοι αἰδίνεις; Τις γενναίος αειτογίνεται
αρέψησθεις οὐπί τοι ξειρά μην τοι γενναίειν, διότι
τοι οὐδετερού μηντερίαν δίπει, τοι ξειρά μεντερίαν.

Ἀσίνηρος, οὐ τὸ θρόνον, δέ τι ξειρά;

+ αἰδοῖν

